

[Socialministeren]

blevet væsentligt ændret efter bilstandsloven. Jeg vil dog på foranledning af fru Lis Møllers bemærkninger her i dag give tilsagn om at følge dette område nøje, idet jeg finder, at det er vigtigt, at kommunerne er opmærksomme på mulighederne for uddannelseshjælp efter § 42 til enlige forsørgere og navnlig til enlige mødre.

Lis Møller (KF):

Jeg ved godt, at man burde kunne få hjælp efter paragraffen, når man er enlig mor, men bilstandskontorerne fortolker den altså i stor udstrækning sådan, at det ikke er nok, at man har et barn, og at man er alene med dette barn. Det er ikke handicap nok; man skal også være fysisk eller psykisk handicappet, og jeg har i hundredvis af beviser på, at mødre er blevet nægtet hjælp til uddannelse.

Men jeg er meget glad for ministerens svar, og jeg håber, at det vil gå rundt til samtlige bilstandskontorer.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil spørge socialministeren, om han lidt tydeligere, ja, måske meget tydeligere, vil udtrykke, hvordan han finder, at paragraffen bør anvendes ude omkring i forvaltningerne, for man kan måske have en fornemmelse af, at § 42 ikke bliver anvendt helt så godt, som den burde. Det kan måske være et nyttigt signal, hvis det kommer her fra socialministeren, og derfor vil jeg bede socialministeren uddybe det lidt.

Socialministeren (Bent Hansen):

Det har jeg allerede gjort i mit svar. Men jeg vil derimod indkalde materiale for at se, hvordan § 42 rent faktisk fortolkes ude omkring i kommunerne, og derefter selv fortolke den i overensstemmelse med det, jeg har sagt i mit svar her til fru Lis Møller.

Lis Møller (KF):

Jeg er parat til at forsyne ministeren med materiale.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Jeg vil gerne her sige, at det er vigtigt, at man både beder om ordet over for forman-

den og trykker på knappen i god tid. Det gør, at teknikken får mulighed for at være klar til at stille mikrofonen ind. Og jeg vil gerne bede dem, der skal have ordet, om ikke at begynde at tale, før den grønne lampe lyser, selv om det måske varer et lille øjeblik. Det er vigtigt for at få ordene ind på båndet, således at det, der er sagt i salen, kan fremgå af Folketingstidende.

Det som nr. 18 opførte spørgsmål (spørgsmål nr. 90), der er stillet af Øllgaard (V) til indenrigsministeren, udgår til skriftlig besvarelse.

Vi vender herefter tilbage til det som nr. 8 opførte spørgsmål.

Spm. nr. 128

8) Til *socialministeren* af:

Gammelgaard (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage i anledning af, at udvalgsredegørelsen om socialindkomstens gennemførelse og virkninger har dokumenteret de store problemer med hensyn til samspillet mellem øget beskatning og nedgang i sociale ydelser ved stigende indkomst?«

Skriftlig begrundelse

Det har længe været en kendt sag, at det for mange mennesker faktisk ikke kan betale sig at gøre en ekstra indsats for at øge sin indkomst, fordi denne bliver beskattet hårdt, samtidig med at sociale ydelser nedtrappes eller helt bortfalder med det resultat, at der faktisk ikke bliver noget tilovers af merindkomsten.

Denne situation er helt uacceptabel. Ministeren har tidligere givet udtryk for at ville afvente redegørelsen om socialindkomstens gennemførelse og virkninger, før der skulle tages initiativer til at rette op på urimelighederne.

Nu er redegørelsen kommet, og den viser, at forholdene ikke er blevet bedre. Tværtimod er de blevet værre for visse grupper. Det gælder især mellemindkomstgruppen og de handicappede. På denne baggrund bedes ministeren redegøre for, hvilke initiativer regeringen vil komme med i denne forbindelse.

Socialministeren (Bent Hansen):